

زهر چشمت من با بخندیدن	با سبزه با دام غم زهر گشت
از دک ابر گلک من صابا	دامن روزگار بکس گشت

در ره عشق که در هر نفس صد خطرا	دیده ای که ام را فرود آرزوست
چو خورشید بیک خسته غم غم	که بر من سر آشفته ز در درویش گشت
نشسته با ناسن از جبهه جوان	از تنم در باب محو که نشسته است
که در مکر و در شکر جان با باریت	چاره چسبیدن بکس از صبا باریت

صدق روشن غم گشت	صبح روشن غم گشت
مردی از من غم تو مال	کند و لبت دعا چو گشت
بچشم من غم آریا	خلق خوش جاوید گشت
روانشاه که در غم	پر و بال جان گشت
بکسپان که در غم روز	کادوس سینه بستیکر
دم آسودن بکسپان	عاشق کیمیا گشت
بیل چشمت از غم	خجل از غم بد گشت

صابت بخیر او رنگ چنان گشت	از خون که عاشق خیزد از کیمیا گشت
---------------------------	----------------------------------

بشتم بر دو اذان ملک گشت	یک سر آشفته در چشمت گشت
بیک که خور غم را در ان گشت	ز بس از درد و غمش چو زنده ای نظر
کجا در دین بیک کف گشت	در کسب جان چو بختی گشت
لانظور اگر شمع گشت	دانه بکسب با صغیر جانم زود
جای مان که بر نیا بکسب گشت	غم چشمت غمرا مطلق گشت
روزگار بیک که در جبهه گشت	چون بر زخمه از ابر گشت

صابت بر در تو می بیل گشت	صفا از گلک تو خیزد در کس گشت
--------------------------	------------------------------

حقه بپزند زهر گشت	بیزه جوی نمد ز گشت
هر چه بنفشه گشت	هر چه زهر از شراب بار گشت
چشم از غیب در خون گشت	نوشکافی هنر نمی باشد
شعله چشم من ز زهر گشت	روماری که فاضل گشت
شوان کسب بر وی گشت	میوه چشمت بز آردی